

“గత పదిహేనేళ్లుగా ధర్మారావు ఈ నియోజకవర్గం నించి గెలుస్తున్నారు. అనవసరంగా డిపాజిట్టు పోగొట్టు కుని.. అవమానం ఎందుకు? నేనీసారి నామినేషను వేయదల్చుకోలే దయ్యా!” అన్నాడు బసవయ్య తన స్నేహితుడు ప్లస్ పి.ఎ. అయిన రామారావుతో..

“అదేమిటి? అలాగంటావు నామినేషను వెయ్యి! గెలుపు ఓటమిలు దైవా ధీనం. నామినేషను కూడా వేయకుంటే ప్రజలు మన పార్టీ గురించి మర్చిపో తారు. ప్రతిపక్షం లేదు కదాని ఆ ధర్మారావు విప్రవీగుతాడు. రెచ్చిపోడా ఆశోక చక్రవర్తి లెవిల్లో!” అన్నాడు రామారావు.

“అదేం విచిత్రమో జనాల్లోకెళ్లి మనమెంత కష్టపడి ప్రచారం చేస్తున్నా మనకు ఓట్లు పడవు. పోనీ రిగ్గింగ్ జరుగుతోందా అంటే అదీ లేదు. ఆ ధర్మారావు ప్రజల మనసు కొల్ల గొట్టేస్తున్నాడు కదయ్యా!”

“ప్రజల మనసు కాదు నాబోందా కాదు. సీజన్ బట్టి ప్రచారం చేస్తున్నాడు. అందుకే ఓట్లు పడుతున్నాయి.”

“సీజనేమిటయ్యా బాబూ!”

“అది తెలిస్తే ప్రతిసారి తమరిలా నెత్తిన గుడ్డెందుకేసు కుంటారు. పదేళ్ల క్రితం ధర్మారావుకు ప్రచారంలో కాలు బెణికితే, యాక్సిడెంటు ‘బిల్లప్’ ఇచ్చి బొటనవ్రేలు దగ్గ ర్పించి నడుముదాకా బ్యాండేజి వేసుకుని ఇంట్లో కూర్చుని, పెళ్లానికి పది మీటర్ల చీర కట్టించి నాలుగు కిలోమీటర్ల కొంగు చూపించి ఇంటింటికి వెళ్లి ఓట్లు అడుక్కురమ్మ న్నాడు. అప్పుడు సింపతీ ఓట్లు కొట్టేసి గెలిచాడు.

అయిదేళ్ల క్రితం మొదటిపెళ్లాం చనిపోయినపుడు భార్యవియోగం అంటూ ఫోటోస్టిల్లిచ్చి, ఆమెతో తన జీవిత నుభవాలు అంటూ ఉన్నవీ లేనివీ రాయించి సీరియల్ గా ఓ మేగజైన్ లో అచ్చు వేయించి అప్పుడా ఓట్లు దండుకు న్నాడు.

ఈసారి మురికివాడల్లో పిల్లలను భుజాలకెత్తుకుని, వారి ప్రక్కన కూర్చుని భోం చేస్తున్నాడు. మైనారిటీ తీరని పిల్లల ఓట్లు కూడా ఆయనకే పడేలా ఉన్నాయి.”

“అయినా ఈ ప్రజలేమిటయ్యా ఇంత టోస్టు లేకుండా బ్రతికేస్తున్నారు. అస్తమానం ఒకటే మనిషిని గుడ్డిగా నమ్మేసి ఓట్లేస్తున్నారేమిటి?”

“ప్రశ్న, జవాబు రెండూ తమరే నెలవిచ్చారు ఇక నేను మాట్లాడేదేమిటి? మన పార్టీ గెలవడానికి కిటుకు చెప్పినవారికి లక్ష రూపాయలు బహుమతి అని ప్రకటిద్దామా?”

“అంతకంటే సిగ్గుచేటు ఇంకోటుండదు”

“పోనీ ఇంకో పని చేద్దాం! మన పార్టీ కార్యకర్తలనంద రినీ పిలిపించి అయిడియాల అడుగుదామా?”

“ఇది కాస్త బాగున్నట్టే ఉంది! అలాగే చెయ్యి!” అన్నాడు బసవయ్య.

బసవయ్య పార్టీ కార్యకర్తలందరూ సమావేశమయ్యారు.

“గత పదిహేనేళ్లుగా నేను పోటీ చేయటం ఓడిపోవటం నాకేగాక మన పార్టీకే అవమానకరంగా ఉంది. మీరేం చేస్తారో

సీజనాస్త్రం

ఎలా ప్రచారం చేస్తారో.. గెలవడానికి నాకే అయిడియాలి చ్చినా నేను పాటిస్తాను. ఏది ఏమైనా నేను గెలిచి తీరాలి. నేను గెలవగానే ప్రతి ఒక్కరికీ మంత్రి పదవి ఇస్తానని వాగ్దానం చేస్తున్నాను. అదే నేను మీకిచ్చే పారితోషికం. ఇక మీరు నేను గెలవడానికి మీ మీ తెలివికొద్దీ అస్త్రాలు సంధిం చవలసిందిగా ఆజ్ఞాపిస్తూ నెలవుతీసుకుంటున్నాను.” చప్పుట్లు మిన్నుముట్టాయి. మంత్రి పదవి తాయిలం చూపించగానే ఎవరికి వారే ఉత్సాహంగా ప్రచారం గురించి,

అయిదేళ్ల క్రితం మొదటిపెళ్లాం చనిపోయినపుడు భార్యవియోగం అంటూ ఫోటోస్టిల్లిచ్చి ఆమెతో తన జీవితానుభవాలు అంటూ ఉన్నవీ లేనివీ రాయించి సీరియల్ గా ఓ మేగజైన్ లో అచ్చు వేయించి అప్పుడా ఓట్లు దండుకున్నాడు. ఈసారి మురికి వాడల్లో పిల్లలను భుజాలకెత్తుకుని, వారిప్రక్కన కూర్చుని భోం చేస్తు న్నాడు. మైనారిటీ తీరని పిల్లల ఓట్లు కూడా ఆయనకే పడేలా ఉన్నాయి.

వారు సంధించే అస్త్రాల గురించి ఆలోచించుకుంటూ హాలు ఖాళీ చేసి వెళ్లిపోయారు. అందరూ వెళ్లిపోయినా ఓ యువ కుడు మాత్రం వెళ్లకుండా అలాగే కూర్చున్నాడు. బసవయ్య అతన్ని అనుమానంగా చూస్తూ అతని దగ్గరకొచ్చాడు. బస వయ్య నోరు విప్పి ప్రశ్నించకముందే

“మీరీ ఎన్నికల్లో తప్పక గెలుస్తారు.. కాదు.. గెలిపించి తీరతాను.. నాకాస్త్ర డబ్బు కావాలి!” అన్నాడతను.

“వెరీగుడ్! మీలాంటి యువత నాముందుంటే నాకు కొండంత బలం. ఎంతకావాలి లక్షా? రెండు లక్షలా?”

“అంతెద్దు! వెయ్యి రూపాయలు చాలు!”

“అంత తక్కువా? లూనా పెట్రోలుకు చాలదుక దయ్యా! డబ్బు గురించి ఆలోచించకు. దండిగా తిని పించు. త్రాగించు. వెదజల్లు... మన పార్టీ గెలవాలి. మంత్రి పదవులు రావాలి.”

“సారీసర్! నాకు వెయ్యి రూపాయలు మాత్రం ఇప్పించండి! పార్టీని గెలిపిస్తాను.” దృఢంగా అంటున్న ఆ యువ కుడిని పిచ్చివాడిని చూసినట్టు చూసి వెయ్యి రూపాయలు ఇప్పించాడు.

“చూడు రామారామ్! ఈ కుర్రాడిని గమనిస్తూ..” అన్నాడు బసవయ్య.

“ప్రచారాలు ఏ రీతిలో సాగుతున్నాయయ్యా!” అడి గాడు బసవయ్య, రామారావును.

“మంచిగానే సాగుతున్నాయి కానీ ప్రతిపక్షం వాళ్లు మన ప్రచారాలకు ఎత్తుకు వైఎత్తు అన్నట్టు వారి ప్రచారాలు కూడా జోరుగా ఉన్నాయి. మనవాళ్లు ఇంటింటికి వెళ్లి గాజులు, పసుపుకుంకుమ భరిణలిస్తే, ప్రతిపక్షం వాళ్లు లేడి రిస్టువాలీలు, బొట్టుస్టిక్కర్లు ఇస్తున్నారు. మనవాళ్లు బ్రాండ్ తాగిస్తే, వాళ్లు ఫారినో సరుకు తెప్పిస్తున్నారు. మనం బాలసుబ్రహ్మణ్యం పాటలేయిస్తే వాళ్లు ఉదిత్ నారాయణ్ పాటలేస్తున్నారు.”

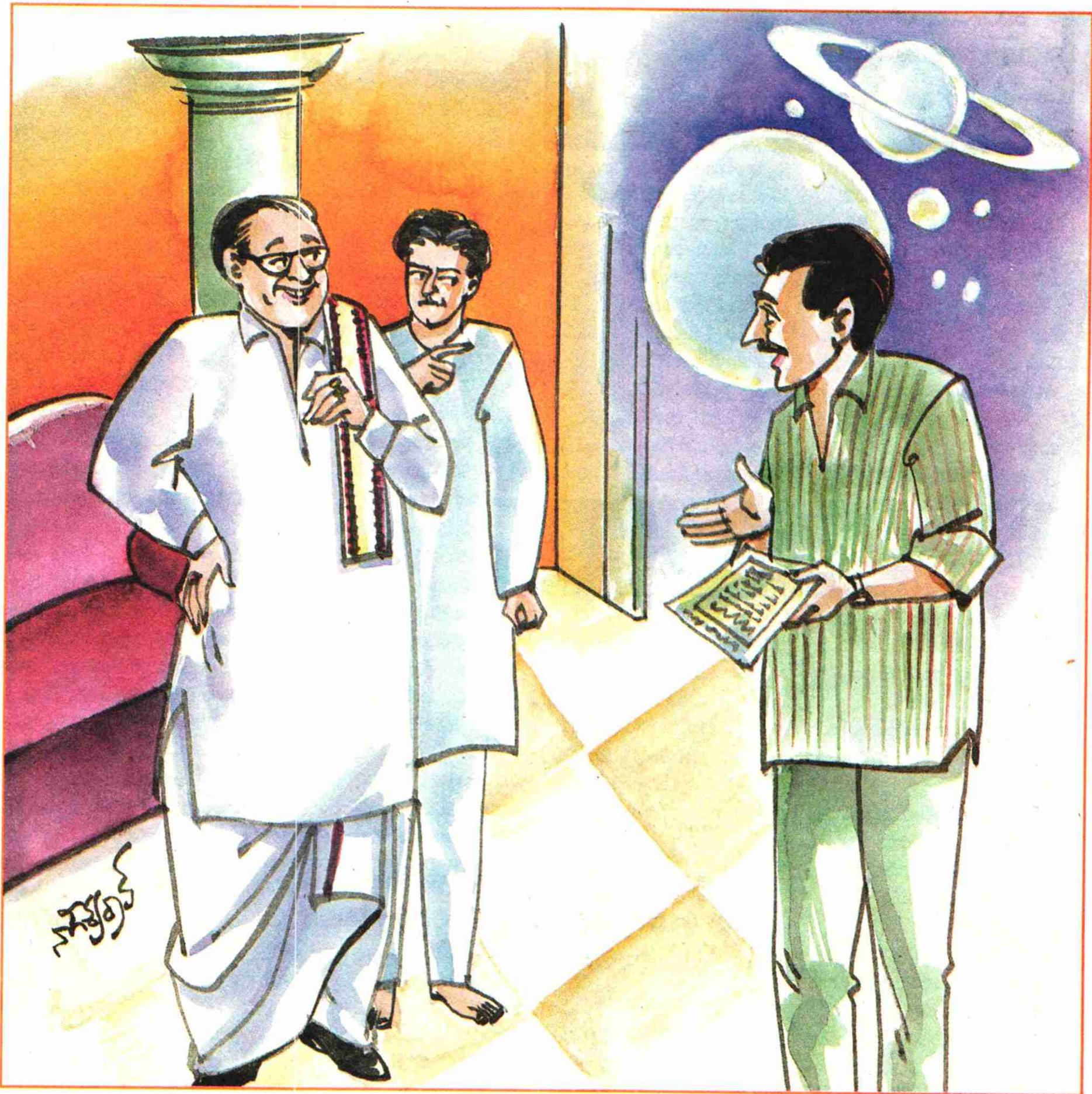
“నేననుకున్నంత అయ్యింది.. డబ్బూ పోయి డిపాజిట్ దక్కక.. చీ... చీ... అన్నట్టు ఆ వెయ్యి రూపాయలు తీసుకున్న కుర్రకార్యకర్త సంగతేమిటి?”

“ఆ వెయ్యి రూపాయలేం చేశాడో తెలీదు కానీ.. ఎలు గెత్తి ప్రచారం చేసింది లేదు. కనీసం ఎదురుపడ్డ వాడికి కూడా, మా పార్టీకి ఓటియ్యండి అని చెప్పటం లేదు. తిని తిరుగుతున్నాడు. ఇదేంటయ్యా అని నేను నిలదీస్తే ‘గెలవ కపోతే అప్పుడు చొక్కా పట్టుకు మరీ అడగండి!’ అంటూ చిద్విలాసంగా నవ్వుతాడు.”

“చీకట్లో పెట్రోమాక్కులా అతని మాటలు నాక్కాస్త్ర ఆశ కలిగిస్తోందయ్యా!” శూన్యంలోకి చూస్తూ అన్నాడు బస వయ్య!

“రాజకీయ నాయకులకు చదువు రాకపోయినా పర్లేదు కానీ మాట్లాడడం బాగా రావాలండయ్యా! చీకటిలో చిరు దీపం అనాలి కానీ పెట్రోమాక్కు కాదండయ్యా!” అంటూ జారుకున్నాడక్కడినుంచి రామారావు.

అనుకున్న ప్రకారం ఎన్నికలు జరిగాయి. ఎవరూ రిగ్గింగ్ గకు పాల్పడ లేదు. బాంబుల్లేవు. లారీల్లేవు. ఎంతో ప్రశాం

తంగా జరిగాయి. యావత్ రాష్ట్రమంతా ఆశ్చర్యపోయేలా బసవయ్య అత్యధిక మెజార్డితో గెలిచాడు, ధర్మారావుకు డిపాజిట్ కూడా దక్కలేదు.

బసవయ్యకు పూలదండలు.... ఊరేగింపులు.. తప్పెట్లు.. తాళాలు.. గానాబజానాలు.. వసంత్రీపదవి.. ప్రమాణ స్వీకారాలు.. అన్నీ అయిపోయాయి.

బసవయ్య రోజుకు పదిసార్లయినా తనను తాను గిల్లి చూసుకుంటున్నాడు. కలా నిజమా అని. ఉన్నట్టుండి బసవయ్యకు కుర్రకార్యకర్త గుర్తుకొచ్చాడు. రామారావు ద్వారా పిలిపించి

“నేను గెలవటానికి నీవు చేసిన ప్రయోగమేమిటి?” అని అడిగాడు.

“పెద్దగా నేను చేసిందేమీ లేదు. ప్రజలనాడి చూసి

వెయ్యి రూపాయలకే ఓ పత్రికా ప్రకటన ఇచ్చానంతే..”

“పత్రికా ప్రకటన? ఏమిటది? ఎప్పుడిచ్చావు?”

“మీరు నామినేషను వేసిన మరుసటిరోజే! ఇదిగో ఈపేపరు కటింగ్ చూడండి! మీరు చూసి ఉంటారనుకున్నాను సుమా!” అంటూ జేబులోంచి ఓ పేపరు తీసి చూపించాడు. అందులో ఇలా ఉంది!

“జాతక చక్రం ప్రకారం ధర్మారావుకు అష్టమశని మొదలయింది. దానికి తోడు అతనింటి వాస్తుదోషం కూడా ఉంది. ఆగ్నేయం పెరిగింది. ఈశాన్యం తరిగింది. ఇంటి ముందు మురికి కాలువ పారుతోంది. కొబ్బరిచెట్లు ఇంటి

కంటే ఎత్తున్నాయి. కాబట్టి ఈ ఎన్నికల్లో అతడు గెలవడు. ఇకపోతే బసవయ్యకు శుక్రమహర్షశ మొదలయింది. అతనింటికి వాస్తు అద్భుతంగా ఉంది. అందుకు ఇంటి చుట్టు ఉన్న కంప చెట్లే నిదర్శనం. కాబట్టి బసవయ్య అత్యధిక మెజార్డితో గెలుస్తాడని ప్రముఖ జ్యోతిషాస్త్రజ్ఞుడు శ్రీ ఉంగళస్వామిగారు, కుంబకోణంలో కుండలిని బ్రద్దలు కొట్టి మరీ నిర్ధారించారు” పేపరు కటింగ్ చదివి తలెత్తిన బసవయ్యతో,

“ప్రస్తుతం ఈ సీజన్లో ప్రజల మెదడులో ఈ జ్యోతిష్యం, వాస్తు తప్ప ఇంకేం లేదు. అందువల్లనే నేను ఈ సీజనాస్త్రం సంధించాను. మన పార్టీ గెలిచింది. మీరూ గెలిచారు!” అంటున్న కుర్రకార్యకర్త వైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు బసవయ్య. ★

ఎ. జయలక్ష్మిరాజు